

край до Паризъ, подпираме тоя тель въ сяча-та му дължина по колове, но да имаме грижа да не ся опира тель-тъ у колове-те кои-то могатъ да привлечатъ електрика-та, и това става като го положиме на едно вещество неводително: чинія, стъкло, и д. т.

Въ Паризъ има една машина, сложна отъ съдове за коя-то говорихме по горѣ, и това прави една батерія. Залавяме тель-тъ си у положителный-тъ полюсъ; кождо-то за отрицателный-тъ, залавяме го у земя-та чрезъ единъ другъ малакъ тель, на край-тъ кому-то има една мяталическа плака.

Ето електро-магнитъ-тъ че дѣйствува, ето го че привлеча малки-те железни късове кои-то приближиме до него, или, кой-то престанва да привлага кога-то запреме машина-та; ето че отъ Паризъ въ една минута можеме да явиме въ Лилъ, дѣ са намираме.

Но това не стига: искаме да принесеме мысли-те си завчасъ отъ Паризъ до Лилъ, чрезъ тоя чуденъ вѣстникъ кого-то наричатъ електрика.

Можеме вече да кажеме, че разни-те спирація и трѣгванія на телеграфъ-тъ, представлявать тыя и тыя букви; по какви смущенія и ка-